

Grasset-Sarrà-Molas

A continuació us oferim una breu entrevista feta a Eloi Grasset, coautor juntament amb Dolors Molas, ambdós vila-secats, del llibre *Jordi Sarrà. De la mirada a la visió* de la editorial Viena, en motiu de la seva presentació a la Diputació de Tarragona.

PER TONI BONET

Una entrevista feta a corre-cuita i que, malauradament degut justament al temps no ha pogut comptar amb l'aportació de la Dolors, de la que n'esperem parlar més endavant.

PdF: Hem de dir que és una iniciativa totalment altruista.

AR: Tota la recaptació que se n'obtingui anirà a la Lliga contra el Càncer. Ho posa al llibre perquè volia que la gent en tingués un rebut quan el comprava. De moment se n'han fet dues edicions de 200 llibres cadascuna i estan pràcticament venudes tres quartes parts. Ara posarem una paradedeta per Sant Jordi, juntament amb l'Alba Ripoll, i vendrem els que queden.

PdF: Suposo que tot plegat deu reportar una gran satisfacció?

AR: No pots imaginar les felicitacions que he rebut, si et dic que cent no t'enganyo. Un acte com el d'ahir de presentació del llibre amb tanta gent també t'omple de satisfacció. Un cop vaig llegir que l'home que no havia escrit un llibre, no havia tingut un fill i no havia plantat un arbre no calia que hagués vingut a aquest món. Tal i com diu el llibre, jo voldria que la gent prengués consciència del que es podria fer per millorar el món. No entenc com hi hagi gent que sigui capaç de ser tan dolenta i tenir un poble mort de gana, com veiem que fan aquests dictadors, que viuen envoltats d'un exèrcit i es van forts. S'hauria de canviar ambició per caritat. Jo entenc que algú vulgui tenir més, fer més gran l'empresa que ha creat, per exemple, però no entenc que s'hagi de matar un poble de gana per aconseguir-ho. Hi ha qui es queixa del que cobren els futbolistes, però aquests no fan mal a ningú, guanyen el que poden i la gent disfruta amb el futbol. Trobo que si tothom fèssim una mica de sacrifici i no intentéssim estafar el govern, en quatre o cinc anys tindriem la nació més rica del món.

PdF: Gràcies i bona sort amb les vendes/donacions.

AR: A vosaltres.

Pont de Fusta (PdF): Què us impulsa a escriure un llibre? Perquè Sarrà? I com naix el projecte?

Eloi Grasset (EG): La diputació de Tarragona, a través del Museu d'art modern, té oberta una línia de recerca centrada en la recuperació de la memòria artística del territori. Entre altres tasques, es publiquen monografies sobre artistes poc coneguts o que només ho són a través d'obres de divulgació. Seguint aquesta línia, aquest llibre sorgeix d'un encàrrec que ens van fer a la Dolors i a mi mateix, per a ser incorporat a la col·lecció "Tamarit" de llibres d'art, que coediten la diputació de Tarragona i l'Editorial Viena. La idea era fer un primer volum monogràfic sobre l'obra de Sarrà que incorporés part de l'obra no accessible fins al moment i, al mateix temps, on es pogués mostrar, mitjançant un estudi de la seva obra, quins camins transita l'autor i quins són els seus referents.

PdF: Quin tipus de llibre trobem?

EG: 3 grans parts.

- 1) Un estudi del seu itinerari creatiu, tot fent atenció a les connexions amb altres tradicions. En aquesta part es proposa un desenvolupament temàtic de la seva obra i un intent d'identificar els vincles particulars amb la història de l'art modern – en el sentit més ampli del terme.
- 2) Selecció de l'obra, intentant compensar les grans desigualtats productives de les seves diferents etapes creatives.
- 3) Part biogràfica on s'exposen els fets més rellevants de la seva vida i s'indiquen les exposicions i bibliografia existent sobre l'autor. *(segueix a la pàgina següent)*

Acte de presentació del llibre. D'esquerra a dreta: els autors Eloi Grasset i Dolors Molas; Josep Poblet, president de la Diputació; el nebot del pintor Josep Anton Sarrà i Ollé; i el vicepresident de la Diputació Albert Vallivé. Fotografia: Diputació de Tarragona

Els Pets fan "teatro del bueno"

Els Pets van venir a tocar a l'Auditori Josep Carreras i vam voler aprofitar per xerrar una estona amb en Lluís Gavalaldà sobre el seu grup, i del Joan Reig i del Falin Càceres... fins i tot ens atrevírem a dir un grup patrimoni del nostre país, doncs continua creixent al compàs de la seva generació i els fills d'aquesta.

PER ROBERT RODRIGUEZ I ANTONI BONET
CRÒNICA DEL CONCERT: ANNA PLAZA

Pont de Fusta: Amb aquest espectacle demostreu una gran evolució com a grup, oi?

Lluís Gavalaldà: Home sí, perquè si els grups no evolucionen malament rai. Una persona carnia amb 25 anys i un grup de música en el fors no és més que la unió de tres persones en aquest cas, i no som els mateixos. Ens anem fet grans plegats i a mida que ens hem fet grans hem anat reflectint-ho en les cançons.

PDF: Us imaginàveu que duràreu tant?

LG: No i la prova d'això és el nom del grup. Si ens ho haguéssim pensat no ens hauríem posat un nom tan desafortunat com Els Pets. Però com que ens pensàvem que faríem quatre concerts al poble i prou, tant se fotia que ens diguéssim Els Pets, Els Rots o Els Prèssacs.

PDF: Millor que condons adulterats;-)

LG: No gaire millor, encara que al costat de Condons Adulterats qualsevol nom és bo. Però creu-me que ha estat una creu aquest nom, sobretot al principi, perquè no ens preniem seriosament ni volien que toquéssim. La gent es pensava que érem La Trinca i que érem un

grup còmic. Ens ha costat bastant que ens prenguessin seriosament com a músics. A banda, en aquella època cantar i fer rock en català no estava gaire de moda i no tenia futur, sobretot com ho fèiem naltus, que desafiàvem tot el que volíem. Però a força de fer-ho hem anat millorant.

PDF: Quin és el punt d'inflexió dels Pets?

LG: Probablement va ser el concert del Palau Sant Jordi amb Sopa de Cabra, Sangtrait i Sau. A partir d'allí va agafar un caire més professional, hi

(ve de la pàgina anterior)

PDF: Com s'ha plantejat el contingut? Com ho heu treballat?

EG: La Dolores s'ocupà de la part més biogràfica i de localització d'obra, i jo de la part crítica. Pel que fa al llibre queda repartit de la següent manera: jo he fet l'estudi de l'obra, ella tota la secció biogràfica – que inclou la recerca en hemeroteques i de les obres.

La selecció de l'obra l'hem fet entre tots dos, intentant ser coherents amb els diferents interessos creatius que pugui tenir cada etapa.

PDF: Coneixies en Sarrà més enllà de la seva obra? Fer el llibre us ha aportat quelcom novedós al voltant de la seva persona, obra, vida?

EG: Jo no coneixia Sarrà, però sí la seva obra. L'interessant ha estat veure com és un autor rabiosament modern, i com la seva obra planteja – replanteja – les grans preguntes de la modernitat i això ens porta al segle XIX. HE intentat traçar la continuïtat entre el naixement de la Modernitat i Sarrà. Entre d'altres puc destacar el lligam tan estret que va construir entre vida i obra, i que apareix en tot el seu itinerari creatiu. Hi ha aquella frase de Cézanne, el pintor francès, que diu: "en cada pinzellada arrisco la meua vida", doncs em sembla que en el cas de Sarrà aquesta frase va acabar esdevenint el seu lema, la seva divisa.

PDF: Si et demano un parell de característiques que definissin en Sarrà, quines serien?

EG: Apassionament, dissipació, esvaïment del món, exacerbació, visió

PDF: Un cop fet el llibre i presentat en societat, com et queda el cos? Amb ganes de més o al contrari?

EG: Content de la feina feta perquè ha quedat un llibre molt maco. La recerca ha servit per a poder presentar moltes coses desconegudes fins ara. Ens ha quedat fora gran part de l'obra de la seva etapa francesa. Potser més endavant caldria revisar aquesta part i insistir per tal d'aconseguir

PDF: Diguem una raó per tal que la gent compri el llibre.

EG: Per a conèixer millor l'obra d'un vila-secà il·lustre. Per aprendre a valorar millor la seva obra. Per conèixer una mica millor què es posa en joc en tot treball artístic, i entendre perquè la tasca dels artistes és absolutament necessària!

Detall de l'obra Arlequí sobre blau 1977, oli sobre tela de Jordi Sarrà. Extret de cultura.gencat.net

Lluís Gavalaldà, integrant dels Pets, retratat per Robert Rodríguez